

afdeling, da have de, som høre til den første Laaneclasse, Fortrinnet for dem, der høre til den anden, ligesom de, der høre til den anden Laaneclasse, have Fortrinnet for dem, som høre til den tredje. — Er der flere Laantagere, der høre til den samme Laaneclasse i den samme Laaneafdeling, da tilkommer dem Laan i samme Tidsorden, i hvilken Begjæringer om Laan ere indkomne til Amtet.

§ 81.

Dersom det ved Taxations- eller Over-taxations-Forretningerne skulde vise sig, at der til de tilstaaede Laan vil medgaae Mere end af Amtmanden er skønnet, da er dette overskydende Beløb at udrede af Statskassen, imod at den Sum, der næste Aar anvises Amtet, formindskes med samme Beløb.

§ 82.

Hvad der indkommer ved Forrentning af og Afbetaling paa de af Staten til Selveien-doms Fremme udlaaente Summer, anvendes, foruden den aarlig bestemte Sum, paa samme Maade, som ovenfor er bestemt om det første Ublaan.

§ 83.

De Renter og Afdrag, der skyldes Sta-ten, kunne inddrives paa samme Maade som Skatter.

XVII.

Forflag til Lov

om Tiendens Afløsning.

§ 1.

Fra 1ste Januar 1854 skal al Tiende være afløst, og for Eftertiden skal ingen Jord her i Landet være tiendepligtig.

§ 2.

Til den Ende udsteder Staten til Gierne af Kirke- og Konge-Korn og Dvægttenden Obligationer, der gives samme Sikkerhed, som Tienden fortiden har i samtlige Tiendomme, af hvilke den afløses, hvorimod Staten oppe-bærer Bederlaget for de geistlige Embedsmænd

tillagte Tiender, imod fremtidigt at afholde disse Embedsmænds Lønning af Statskassen.

§ 3.

Naar en Tiende er fast bestemt til en aar- lig Afgift i Penge, bliver — efter Fradrag af paahvilende Skatter og Afgifter, saasom den egentlige Tiendeskat, Skatten af hele Tiendens matriculerede Hartkorn, Kirkelysepenge, Afgif-ten til Seminariefonden og Skolekassen — den aarlige Indtægts Nettobeløb capitaliseret ved at tages 25 Gange. For den saaledes udfundne Sum gives Tiendeerne som Bederlag en Oblig-ation, der forrentes med 4 Procent pro anno, indtil den i Tiden amortiseres og indfries med sit fulde Beløb.

Geistlige Embedsmænd, som ere beneficerede med Tiender, der ere bestemte til en fast aar- lig Afgift i Penge, erholde af Statskassen 4 Procent aarlig af Tiendens Nettobeløb.

§ 4.

Naar Tienden sværes med en fast bestemt aarlig Afgift i Korn, hvad enten det erlægges i Skjeppen eller betales efter Capitelstart, bli- ver det at capitalisere efter et Middeltal af de 25 Aars Capitelstart fra 1826 til 1850. Efterat paahvilende Skatter og Afgifter, som i foregaaende § ere nævne, ere fradragne, bliver Nettobeløbet taget 25 Gange den Sum, hvorfor Tiendeieren erholder som Bederlag en Obligation, der forrentes med 3½ Procent aarlig, indtil den i Tiden amortiseres og ind- fries med sit fulde Beløb.

§ 5.

Er Tienden endnu ikke bestemt til en fast aarlig Afgift, vil den være at fastsætte af Tiende- afløsningscommissionen efter de i nærværende Lov indeholdte Forfrifter, og Bederlaget til Tiendeieren derefter at beregne paa den i § 4 bestemte Maade.

§ 6.

Naar en Deel af Tiendebederlaget paa en- kelte Steder ikke er bestemt alene i Korn eller Penge, men i andre Præstationer, saasom Kjør- sel, Tørv eller deslige, skulle disse Præstatio- ner ansættes i Penge efter en retfærdig Vur- dering, og Beløbet for samme tillægges Tiendens øvrige Værdi. Kan Tiendeieren ikke mindelig forenes med Dveren om Ansættelsen af disse Præstationers Værdi i Penge eller